

Mama Anouck en Mammie Sylvie

Op een dag zat er een bijzonder fijn briefje van een apetrotse en piepjonge oma in onze mailbox. Sylvie (43) wou haar dochter Anouck, zeventien en mama van Daan, graag een hart onder de riem steken: 'Daantje is nu negen maanden en een wolk van een baby. Mijn dochter doet het ronduit schitterend. Anouck is een supermama, één en al verantwoordelijkheid! Jullie denken toch niet wij, de redactie met het weke hart, daar 'nee' op kunnen zeggen? Nog geen week later staan we op de stoep bij mammie Sylvie, mama Anouck en lachebekje Daan.

Predictor in de handtas

Laten we de tijd even terugspoelen.

Anouck, wat herinner jij je nog van de dag waarop je ontdekte dat je zwanger was?

Anouck: Ik ben verzet op baby's en wou er op tijd aan beginnen, maar het is nooit mijn bedoeling geweest om zó vroeg een kindje te hebben. Hoewel ik de pil nam, bleven op een keer mijn maandstonden weg. Waarschijnlijk heb ik die pil dus eens verkeerd genomen. Ik kocht een zwangerschapstest en haalde er mijn vriend Niels bij. Toen de test positief bleek, waren we geschrokken maar tegelijk ook erg gelukkig.

Hebben jullie 't dan meteen aan je ouders verteld?

Anouck: Nee, want dat vond ik megamoeilijk! Ik heb een hele week lopen tobben en twijfelen voor ik eindelijk het gepaste moment had gevonden om 't aan mama te vertellen.

Sylvie: Die dag zal ik nooit vergeten! Het was een mooie zomermiddag en Anouck fietste met me mee naar 't werk. Toen we er bijna waren, vroeg ze me om even te stoppen. Ze deed haar handtas open en ik zag die Predictor zitten. Ik wist meteen hoe laat het was. In een reflex zuchtte ik: 'Och neen, Anouck! En nu? Wat zijn jullie van plan?'

Anouck: Niels en ik hebben er geen moment aan gedacht om ons kindje te laten weghalen.

Het stond meteen vast dat het hier welkom was.

Sylvie: Ja, Anouck wist heel goed wat ze wou. Ik ben er dan ook niet verder op ingegaan.

Het zal je niet verbazen dat ik die middag niet meer in staat was om te gaan werken. Ik ben doorgefietst naar mijn beste vriendin om alles wat te laten bezinken. 's Avonds heb ik het verteld aan mijn man, de stiefvader van Anouck. Ik wist totaal niet hoe hij zou reageren, en ik was blij verrast. Voor hem was het meteen dik in orde: 'Ja, dan gaan wij daar mee voor zorgen, natuurlijk!'

Anouck: En hij is echt verzet op Daantje, hé?

Sylvie: Ja, dat is ongelooflijk! Stápelgek is hij op dat kind! Om eerlijk te zijn, ik vond dat hij er in het begin beter mee omging dan ik. Bij mij heeft het nog enkele maanden geduurd voor het helemaal verwerkt was. Maar kijk, intussen is Daan negen maanden en loopt alles vlot.

Mama en Mammie

Hoe voelde het voor jou om mama te worden, Anouck?

Anouck: De bevalling zelf duurde ongelooflijk lang. Pas na negentien uur kon ik Daantje

eindelijk vasthouden. Dat was een enorm emotioneel moment! Ik dacht alleen maar: 'Wauw, is dit nu mijn kindje?'

Sylvie: Ik had het er moeilijk mee om Anouck daar te zien afzien. Mijn kind viel bijna flauw van de pijn om een kindje te kopen, terwijl het voor mij voelde alsof ze zélf nog maar pas geboren was. Maar eens Daantje in haar armen lag, was het gevoel ook voor mij onbeschrijflijk!

En dan ben je plots oma...

Sylvie: Ik vind het fantastisch om oma te zijn. Zeker omdat Anouck en Daantje hier wonen en ik zoveel mogelijk inspring voor de opvang. Daardoor heb ik een sterke band met mijn kleinzoon. Weet je, tijdens haar zwangerschap was Anouck bang dat ik te veel mama zou spelen. Ze zei vaak: 'Het zal wel mijn kindje zijn, hoor!' Ik probeerde haar gerust te stellen, maar Anouck bleef er duidelijk mee in haar maag zitten. Ze wou bijvoorbeeld niet dat Daantje me 'mammie' zou noemen. Tja, ik voelde me nog te jong voor 'oma', maar Anouck vond het te veel op 'mamma' lijken. Een paar dagen na de bevalling besefte ze dat Daantje echt wel haar kindje is. Ik werd dus 'mammie' en niet 'oma'.

En jouw vriend? Hoe ging hij ermee om?

Anouck: Niels had het in het begin erg moeilijk. Hij is een jaar ouder dan ik maar was nog niet klaar voor die grote verantwoordelijkheid. Niels heeft hier na de geboorte ook eventjes gewoond, maar we merkten al snel dat het zo niet ging.

Sylvie: Ja, het botste te veel tussen onze regels en zijn gedrag...

Anouck: Nu huurt hij een huisje en woont hij alleen. Hij pakt langzaam wat meer van zijn vaderrol op. Daan en ik logeren elk weekend bij hem en in januari zullen we waarschijnlijk bij hem intrekken. Dan kunnen we eindelijk aan ons gezinnetje beginnen.

Jong en niet zo onbezonnen

Heb je vaak tegen vooroordelen moeten opboksen?

Anouck: Ik heb wel een paar keer mogen horen dat ik mijn leven en mijn toekomst vergooid, ja. Sommigen vonden me nog veel te jong om voor een kindje te zorgen.

Sylvie: Eigenlijk is 't ook logisch dat die vooroordelen er zijn over tienermoeders. Het is niet evident om op je zeventiende voor een kindje te zorgen. Anouck doet het gelukkig enorm goed, maar ik kan me inbeelden dat het niet bij iedereen zo vlot loopt.

Anouck: Ja, ik hoor wel eens dat zwangere meisjes thuis worden buitengezet en er dan helemaal alleen voor staan. In onze familie heeft niemand negatief gereageerd, hè?

Sylvie: Nee, niemand! Ik ben het nieuws wel met bonkend hart en knikkende knieën aan mijn moeder gaan vertellen. Zij is heel traditioneel en gelovig, en ik wist niet hoe ze zou reageren. Maar zelfs zij heeft nooit commentaar gehad.

Anouck: Ook de reacties van mijn klasgenoten vielen mee. Maar toch voelde ik dat ze niet goed wisten hoe ze met mij moesten omgaan, hoe ze me konden helpen. Mijn vriendinnen en ik zijn nu wel een beetje uit elkaar gegroeid. Logisch, zij zijn de hele tijd bezig met jongens, uitgaan en shoppen, terwijl ik constant in de weer ben met mijn zoontje. Ik ga bijna nooit op stap...

Sylvie: Van ons mag ze uitgaan, hé, maar het zegt haar niet veel. En als ze dan eens weg is, stuurt ze elk kwartier een sms om te vragen hoe 't met Daan gaat. (lacht)

Anouck: Er zijn nu gewoon belangrijkere dingen in mijn leven dan uitgaan. Ik heb er geen vriendinnen door verloren, maar ik merk wel dat ik er een beetje buiten sta, dat ze wat afstandelijker zijn geworden. Gelukkig heb ik op het *Tienerouderweekend** een supergoeie vriendin leren kennen. Zij heeft ook een kindje en met haar kan ik praten over dingen die ik aan anderen niet kwijt kan. Ik ben echt content dat ik haar heb.

Wat vond je zelf het lastigste?

Anouck: De combinatie met school! Voor mij bestonden er geen extra verlofregelingen.

Sylvie: Ik vind het echt straf dat Anouck geen recht had op zwangerschapsverlof! Dat klopt toch niet?

Anouck: Na mijn bevalling moest ik zo snel mogelijk terug naar school. Omdat ik borstvoeding wou blijven geven, mocht ik, met een doktersbriefje, uiteindelijk toch wat langer thuisblijven. Ik wil het graag zo goed mogelijk doen en zoveel mogelijk bij Daantje zijn, maar dat is soms moeilijk te combineren met school.

Geen reclame

Laten we eens terugblikken. Zou je 't nu op net dezelfde manier aanpakken?

Anouck: Goh, ik zou er toch niet zo vroeg aan beginnen en wat beter opletten met mijn pil. Een kindje op mijn twintigste leek me perfect. Nu wil ik dus zeker nog enkele jaartjes wachten voor er een tweede kindje bijkomt.

Sylvie: Ik wil hier zeker geen reclame maken voor tienerzwangerschappen, want het is geen ideale situatie. Dat het bij mijn dochter zo vlot loopt heeft veel met haar maturiteit te maken. Anouck is altijd veel volwassener geweest dan haar leeftijdgenoten. Ze neemt haar verantwoordelijkheid op en ik moet amper tussenkomen.

Anouck: Ik heb natuurlijk vreselijk veel geluk dat mama hier is. Als ik ergens aan twijfel, kan ik altijd bij haar terecht voor goede raad. Die veiligheid zal wegvallen als ik bij Niels woon. Dat wordt wel wennen, vrees ik. Maar ik wil het echt proberen. We hebben nu een gezinnetje, daar moeten we aan werken.

Sylvie: Eigenlijk wil ik de dag niet meemaken dat Anouck en Daantje hier vertrekken. Dat zal hard zijn. Ik zal mijn dochter en dat lachebekje missen. Maar ik steun hen natuurlijk. Ik merk dat ze 't steeds beter stellen met hun drietjes. Niels groeit elke week wat dichtter naar Daantje toe. Dat maakt het voor mij ook makkelijker om hen los te laten...

Anouck: En ik weet dat mama altijd voor mij zal klaarstaan, wat ik ook beslis in mijn leven...

*Het cRZ (Centrum voor Relatievorming en Zwangerschapsproblemen) brengt jonge moeders samen. Meer info over de Tienerouderweekends en andere interessante initiatieven vind je op de website: www.tienermoeders.be.